

SIITÄ, MITEN ERÄÄT SOSIALIDEMOKRAATIT TUTUSTUTTAVAT INTERNATIONALEA VSDTP:ssa VALLITSEVAAN ASIAINIIILAN

Kööpenhaminan kansainvälisen kongressin yhteydessä on muutamiin julkaisuihin ilmaantunut kirjoituksia puolueessamme vallitsevasta asiainiilasta. Pysähdymme lyhyesti tarkastelemaan kolmea kirjoitusta, jotka ovat kolmen erilaisen puoluevirtauksen (oikeammin sanoen: puoluevastaisen virtauksen) edustajain kirjoittamia.

Kursailemattomuutensa kannalta ansaitsee ensimmäisen sijan se kirjoitus, joka on painatettu, ikävä kyllä, saksalais-ten toveriemme pää-äänenkannattajassa („Vorwärts” *, elokuun 28 pnä). Tuo kirjoitus on anonyymi. Siinä on vain alaotsikkona: „Venäläiseltä kirjeenvaihtajaltamme”.

Lukija saa siitä tietää, että „venäläiset emigrantit, jotka esittävät puolueessamme suhteettoman suurta osaa, eivät ole vielä milloinkaan olleet niin vieraita Venäjän työväenliikkeen intresseille ja tarpeille kuin nykyään”, että puolueemme Pää-äänenkannattajaa „Sotsial-Demokrat” lehteä „toimitetaan ahtaassa ryhmäkuntalaisessa hengessä” ja että bolshevikille on ominaista „muodollinen ja ulkonainen radikalismi”, että he ovat vasta evoluution tuloksena tulleet vihdoinkin parlamentarismiin „tunnustamiseen” j.n.e. Kirjoittajamme on äärettömän tyytymätön puolueemme enemmistöön. Hän näkee puolueessa vallitsevan tilanteen kokonaisuudessaan sangen synkässä valossa. Kirjoittajamme on havainnut VSDTP:n elämässä ainoastaan yhden valopilkun. Se on „Wienissä ilmestytvä... työväenlehti „Pravda”, joka on aivan alusta pitäen pysynyt ehdottomasti syrjässä ryhmäpolemiikista ja on asettanut tehtäväkseen poliittisen agitaation” y.m.s.

* — „Eteenpäin”. Toim.

Jokohan alatte arvata, lukija, kenen „puolueryhmiin kuulumattomasta” kynästä tuo kirjoitus on lähtöisin? Ette tietenkään erehtynyt. Niin, „ryhmiin kuulumaton” Trotski se ei ole ujostellut mainostaa avomielisesti oman puolue-ryhmänsä lehtipahasta. Hän se antaa puutteellisesti asioita tunteville saksalaisille lukijoille samanlaisen arvion puolueen enemmistön asenteesta kuin likvidaattoritkin*.

Puolueemme parhaamisen Saksan revisionistien äänenkannattajassa on ottanut tehtäväkseen toinen kirjoittaja: R. Streltsov. Hänen kirjoituksensa on julkaistu „Sozialistische Monatshefteissa”**, jota toimittaa hra Bloch; Bebel nimitti Blochia Magdeburgissa aivan oikein kansallisliberaaliksi. R. Streltsov, hra Prokopovitshin kumppani „Tovarishtsh” lehdessä⁹⁴, ottaa likvidaattorit jo avoimesti suojelukseensa. „Ei ole mitään järjettömämpää kuin se syytös, joka on heitä vastaan esitetty”. Juuri likvidaattorit ne ovat oikeita sosialidemokraatteja. Mutta puolueen enemmistö, se nähkääs „pitää tarpeettomana käyttää niin sanottuja legaalisia mahdollisuuksia, s.o. sosialidemokraattien osallistumista ammattiliittoihin, osuuskuntiin, julkisiin edustajakokouksiin j.n.e.”. Niin, kylläpä saksalainen lukija saa oikean käsityksen, jos hän rupeaa tutkimaan Venäjän vallankumoushistoriaa Tsherevaninin mukaan sekä puolueemme sisällä nykyään vallitsevaa tilannetta ja taktillista taistelua Streltsovin ja Trotskin mukaan!..

Kolmas kirjoitus on lähtöisin ultimatistin (ja myös jumalanrakentajan) Voinovin kynästä; hän on kirjoittanut belgialaisten toverien äänenkannattajaan „Le Peuple” lehteen⁹⁵***. Ja vaikka Voinov onkin antanut belgialaisille tovereille väärän käsityksen „puolueemme taktillisista virtauksista” (hänen kirjoituksensa otsikko), niin eräässä suhteessa hänen kirjoituksestaan on ollut kuitenkin melkoista hyötyä: se on vielä kerran osoittanut meille otzovistilais-ultimatistisen taktiikan olemuksen. Näkyypä „Vperjod” ryhmässä olevan sellaisia siunattuja kirjoittelijoita, jotka

* Se seikka, että tuo kirjoitus on julkaistu „Vorwärtsin” kaltaisessa lehdessä, pakotti Kööpenhaminan kongressissa olleet edustajamme esittämään vastalauseen Saksan puolueen Keskuskomitealle. Tämän vastalauseen jättivät Pää-äänenkannattajamme edustajat (G. V. Plehanov ja A. Varski) sekä puolueen edustaja Kansainvälisessä toimistossa (N. Lenin)⁹⁰. Kun tätä kysymystä käsiteltiin sosialidemokraattisessa edustajistossa, niin silloin Trotski kertoikin meille sen salaisuuden, että tuo surullisen kuuluisa kirjoitus on hänen kirjoittamansa.

** — „Sosialistinen Kuukausijulkaisu”. *Toim.*

*** Samalla Voinov kaukonäköisesti tiedotti lukijoille, että hän on „Kööpenhaminan Internationaalisen kongressin edustaja”.

selittävät avoimesti otzovisti-ultimatistien tarkoituksperiä eivätkä hämää niitä, kuten „vperjodilaisten” kirjallisissa esiintymisissä tavallisesti tehdään. Kuunnelkaa itse. Kuka „vperjodilainen” tunnustaisi teille nyt suoraan, että otzovisti-ultimatistit hautovat nykyään haavetta taisteluryhmistä y.m.s.? Mutta avomielinen Voinov kirjoittaa suoraan, että hän ja hänen ystävänsä haluavat „jatkaa ja kehittää taistelukoulutustamme”, kun taas oikealle siirtynyt Lenin kieltää tällä hetkellä „esimerkiksi instruktörikoulujen välttämättömyyden”. Kukapa „vperjodilainen” puhuisi nyt suoraan siitä, että täytyy esittää „ultimaatum” duumaryhmälle? Mutta kunnan Voinov selittää meille avomielisesti, että „puolueen elvyttäminen” on hänen ystävilleen tarpeen „ultimaatumin esittämiseksi edustajillemme”... Kuka „vperjodilainen” sanoisi teille painetussa sanassa, mitä varten otzovisti-ultimatistit tarvitsevat „puoluekoulua” ulkomailla? Mutta puhelias Voinov ei ole jättänyt käyttämättä tilaisuutta saadakseen selittää, että „koulua” tarvitaan puolueen „uuden edustajakokouksen” valmisteleamiseen ja toisen Keskuskomitean valitsemiseen nykyisen „oikeistolaisen” Keskuskomitean tilalle*. Vperjodilaiset „diplomaatit” eivät suinkaan kiittele Voinovia tästä avomielisyydestä!

Trotski, Voinov ja Streltsov ovat veljellisesti ojentaneet käteensä toisilleen taistelussa puolueen linjaa vastaan...

„Sotsial-Demokrat” № 17,
syyskuun 25 (lokakuun
8) pnä 1910

Julkaistaan „Sotsial-Demokrat” lehdessä
tekstin mukaan

* Tässä Voinov on katsonut hyödylliseksi... kehaista vielä, että muka „eräät edustajakokouksessa valitut Keskuskomitean jäsenet, jotka ovat tyytymättömiä Keskuskomitean uuteen suuntaukseen, ovat ottaneet eron”. Missä ja milloin, toveri Voinov?